

ftlt

Fes-te-la Teva
Núm.60 Dezembro 2017

sumari--

núm. 60 desembre / 2017

Editorial	3	Cali2copi	
Cronicairat		Dones contra la violència	38
Fòrum Joves Talents	4	Violència de gènere	38
Estiu a les universitats	5	Casal Intercultural	43
Premi Recerca Esparreguera	7	Escola Verda	43
10 anys de Joves i Ciència	7	Hipòtesi Gaia	43
Programa Argó	7	Ets <i>Fashion Victim</i> ?	44
Campus Ítaca	8	Asseguts a la butaca	
Internat segura	9	<i>It</i>	46
Visita ICT Jaume Almera	9	<i>Forrest Gump</i>	46
Excursió a Collbató 1r ESO	10	<i>300</i>	47
Sortida 2n d'ESO	11	<i>No està escrit a les estrelles</i>	48
80 anys biblioteca L'Ateneu	11	Des de la redacció,	
Condemna violència 1-O	12	recomanem...	
Lírica a les aules	12	Cuphead i Mugman	49
Visita arxiu municipal	13	L'estoneta	50
Europe Code Week	13		
Sara López a l'Institut Joan Fuster	13		
Sortida 3r ESO Sta. Cecília	14		
Sortida 2n ESO Ca n'Oliver	14		
Jornada a l'ABEAM	16		
Gust i Passió	17		
Sortida 1r d'ESO al teatre	17	Revista	
<i>Desig sota els oms</i>	17	Aroa Cáceres	
Sortida Batxillerat a la Borsa	18	Paula Cortijo	
Cuina a la romana	18	Ramon Fernández	
Sortida Batxillerat al BSC	19	Pol Gras	
Sortida 4t d'ESO al teatre	19	Carol Julián	
Cap nen sense joguina	20	Elsa Martín	
El mejor escritor	20	Mónica Martínez	
Setmana de la ciència	21	Lucía Sánchez	
Fil solidari	22	Miquel Sagarra	
Parlant amb		Nerea Serrano	
Montserrat Mach	24	Maria Sicília	
Anabel Fernández	25	Íngrid Torres	
Fotoreportatge Rut Rius	27	Fotografia	
in English	28	Marc Félez	
en Français	29	Rut Rius	
日本語で	30	Coordinació	
Fotoreportatge Marc Félez	31	Roser Lacueva	
El Cairat pel món			
Pau Campaña	32		
Roser Pla	33		
Ara ve Nadal	35		
Al poble	36		

La revista, en totes les seves seccions, està oberta a tothom. No es publicaran textos anònims si la coordinació no en coneix l'autoria. El dret de decidir la publicació de les col·laboracions, de corregir-les, de condensar-les o d'extractar-les queda reservat al criteri dels responsables de Revista.

Editorial

Teniu davant vostre la nova edició de la revista *Fes-te-la teva* de l'Institut El Cairat. Tot l'equip de l'optativa de Revista hem realitzat aquesta nova edició amb il·lusió i entusiasme i, sobretot, amb l'objectiu de reflectir la vida del nostre centre des de tots els punts de vista i donant veu a tots els membres que en formen part.

Fes-te-la teva vol ser un mirall en què qual-sevol es pugui veure reflectit; esperem que vosaltres, igual que nosaltres, us sentiu de la família d'El Cairat i que aquesta revista us arribi tant com a nosaltres.

Volem tenir un record per a tots aquells que, sense formar part de l'optativa, han volgut participar-hi d'una manera o altra, han posat el seu granet de sorra en aquesta nova edició. A tots ells, moltes gràcies!

Volem destacar la renovació del grup impulsor de Gust i Passió per Investigar, la jubilació de la Montserrat, la secretària, entre altres.

Només ens queda desitjar-vos unes BONES FESTES i un bon i FELIÇ ANY NOU ple de reptes i entusiasme!

L'equip de redacció

Georgina Molero, al Fòrum de Joves Talents de Catalunya

L'alumna de 1r de batxillerat Georgina Molero va participar en la tercera edició del Fòrum de Joves Talents de Catalunya, que va tenir lloc aquest juny passat a Berga (Berguedà). Es tracta d'una estada de quatre dies, que té l'objectiu de fomentar el món de la ciència i la tecnologia als estudiants d'entre 4t d'ESO i 1r de batxillerat amb millor expedient acadèmic de Catalunya. Aquest fòrum és organitzat per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) a través de l'Exploratori de Recursos de la Natura i amb el suport del Departament d'Ensenyament i el Departament de Territori i Sostenibilitat, entre d'altres.

Aquesta tercera edició tenia com a fil conductor el nexa aigua-energia, i vam comptar amb diversos experts del tema. L'acte inaugural va ser principalment dut a terme per Damià Barceló, director de l'Institut Català de Recerca de l'Aigua, el qual va impartir una conferència titulada "Canvi Climàtic: Impacte en la quantitat i qualitat de l'aigua i en els recursos energètics" i l'acte de cloenda, conduït per la meteoròloga de TV3 Gemma Puig va constar de la conferència "Recerca: Explorar a la Frontera?", a càrrec de Lluís Torner, director de l'Institut de Ciències Fotòniques i Premi Nacional de Recerca 2016. La interpretació musical va ser a càrrec de la Queralt Aymerich, soprano, i la Mariona Casellas, pianista.

Paraules de Georgina Molero, "la participació en aquest fòrum va ser d'allò més enriquidora, a més d'haver pogut conèixer joves amb la mateixa inquietud per aprendre, així com amb gustos afins. També emfatitzaria la bona manera d'incentivar els joves a entrar en aquest món, ja que fer-ho d'una manera dinàmica i que convida a continuar avançant, a part que tenir l'oportunitat d'estar en contacte amb gent experta i reconeguda i poder interactuar amb ells fa que et plantegis més seriosament si vols seguir els mateixos passos o, almenys, camins similars".

Estiu a les universitats

Alumnat de 1r de batxillerat ha pogut gaudir d'unes estades a les instal·lacions de diverses universitats catalanes. Els alumnes ens expliquen com ha estat aquesta experiència enriquidora.

La Sara Michelsen va treballar al departament de medicina i cirurgia animal a la facultat de veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquesta estada li ha permès aprendre “un munt de coses sobre la reproducció dels mamífers” i comenta que “vaig arribar a comprendre que el que ens expliquen a l'institut sobre aquest tema és molt reduït. També he arribat a veure tècniques de laboratori que potser mai hauria arribat a veure si no hagués estat per aquestes estades”.

En canvi, l'Álvaro Valle i el Marcel Bene van fer la seva estada al departament de matemàtiques de la UAB. L'Álvaro explica que amb aquestes estades ha après principalment noves idees sobre temes de matemàtiques i ha rebut consells molt útils per a fer el nostre treball de recerca com pot ser la selecció d'informació apropiada i com redactar-la. El Marcel Bene afegeix que va millorar la seva capacitat per raonar qüestions en qual-sevol àmbit.

L'estada de la Chloé Nicolau i el Marc Sánchez es va realitzar al centre de documentació de la Unió Europea, també a la UAB. La Chloé destaca que les estades van ser molt útils perquè “coneixes l'ambient universitari a l'hora que aprens allò que t'interessa”. Van tenir l'oportunitat d'assistir a xerrades sobre relacions internacionals, funcionament intern de la UE o dret. També van poder visitar les instal·lacions europees a Barcelona i el Parlament de Catalunya.

cronicairat--

Finalment, valoren que es poden aprofitar aquestes estades per decidir sobre el seu futur acadèmic i per tenir contactes i coneixements per al seu treball de recerca. També els ha fet ampliar els seus coneixements sobre temes de l'assignatura que van escollir. Algun d'ells ha pogut treballar amb estudiants universitaris.

D'altra banda, el Marc Perera va fer una estada d'una setmana a Bioinformàtica. Va prendre consciència que aquesta assignatura abasta moltes disciplines i competències, que es poden fer servir amb moltes finalitats. Va aprendre que eines com les bases de dades, ja siguin europees o internacionals, l'anàlisi de seqüències d'ADN, el clonatge in silico (simulació d'un experiment de clonatge d'ADN fet a l'ordinador) i també com es construeix un arbre filogenètic.

També han valorat positivament la participació al Programa Premium de Talent de la Universitat Politècnica de Barcelona, del grau d'enginyeria química. Aquesta activitat va permetre compartir a la Laia Bogunyà, al Brian Marín i a l'Anna Salvador amb altres estudiants les opcions que volien estudiar. Van conèixer exalumnes que els van explicar les seves vivències i van fer activitats diferents als laboratoris. La Laia Bogunyà afirma que, gràcies a aquesta activitat, enginyeria química és una de les seves opcions com a universitària.

Una altra activitat va ser realitzada alumnes que ara fan 2n de batxillerat. Van poder fer uns tallers d'infermeria, fisioteràpia, nutrició i farmàcia que la facultat de Ciències de la Salut Blanquerna-URL organitza. Aquests tallers van ser realitzats per estudiants d'aquests graus i per professorat d'aquesta universitat. La Maria Hortigüela, la Marta Rueda i el Joan Ot Marín coincideixen que els tallers van ser amens i dinàmics. El Joan Ot a més creu que és "molt recomanable per als alumnes del batxillerat científic".

Tots els alumnes de les estades han fet una valoració positiva i aclaridora sobre el seu futur. Ha estat una manera divertida i propera d'acostar-se a la vida universitària.

El Premi de recerca Vila d'Esparreguera ja té guanyadores

Els premis de recerca Vila d'Esparreguera es van tornar a convocar, per segona vegada, en tres categories diferents: 3r i 4t d'ESO, Batxillerat i Adults.

Aquest any, les guanyadores del primer premi de la categoria 3r i 4t d'ESO –que té com objectiu de promoure l'estudi i la recerca en qualsevol àmbit del coneixement i de l'expressió centrat en la vila d'Esparreguera– han estat l'Andrea Córdoba, la Judith Urbán i la Montse Sánchez, les quals van presentar el treball anomenat *L'impacte de la crisi econòmica al comerç d'Esparreguera*, dirigit per l'extutor Josep Maria Cobos.

El premi va ser atorgat el 3 de juliol a Can Pasqual. El jurat, el qual assegura que escollir els guanyadors va ser realment difícil, es va guiar per l'originalitat del tema, el procés

de recerca, la qualitat lingüística i la presentació estructural del treball. Finalment va guanyar el projecte les nostres companyes de 4t d'ESO explicant les reflexions sobre el canvi del comerç a la nostra vila.

10 anys de Joves i Ciència

Uns 300 alumnes i professors de totes les promocions del programa Joves i Ciència, de la Fundació Catalunya La Pedrera, es van reunir el 16 de setembre per celebrar el 10è aniversari del programa a Món Sant Benet.

Aquests participants formen part del Programa Joves i Ciència, que es va crear el juny de 2008 amb la intenció d'identificar joves estudiants de 4t d'ESO, amb talent i interès per la ciència, per tal de fomentar-los la vocació científica. Entre ells també antics alumnes del nostre institut.

El Programa Argó, una preparació per al futur

El programa Argó és un programa promogut pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport que ofereix una estada a la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona) a cinc alumnes de 1r de batxillerat de qualsevol centre de Catalunya que permet l'acostament a un àmbit uni-

versitari i al futur acadèmic per tal d'ajudar-los en la seva formació complementària.

Aquest any, els alumnes escollits de l'Institut El Cairat han estat el Marcel Bene, la Sara Ladefoged, la Chloé Nicolau, el Marc Sánchez i l'Álvaro Valle qui van gaudir de l'estada al centre universitari de quasi dos mesos, des del 26 de juny fins al 13 de juliol juntament amb 131 sol·licitants més.

Durant aquest període, l'alumnat va dur a terme tasques relacionades amb al departament que hagués triat (es podia triar entre l'àmbit enginyer, el de ciència i salut, el de biociència o el de ciències socials i jurídiques, entre molts altres).

El programa Argó ha estat una experiència única per als cinc estudiants que han pogut assolir coneixements sobre la Unió Europea i ara se senten més preparats pel que els espera en un futur proper.

Cinc alumnes del Cairat, al Campus Ítaca

Cinc alumnes de l'institut, Marta Lora, Adam Vallverdu, Samirà Solà, Marcos Martínez i Lucía Martínez van participar enguany en el campus Ítaca, seleccionats per la UAB. Segons Marta Lora, alumna participant, "el Campus per a mi va ser una experiència inoblidable, perquè vaig viure moltes emocions i moments únics. Coneixes molta gent i pots fer amics que mai perdràs, ho recomano a tothom que hi pugui anar perquè és molt bonic i aprens moltes coses. És una aventura."

El Campus Ítaca persegueix l'objectiu de motivar els nois i noies que estan a punt de començar l'últim curs d'ESO amb l'objectiu que l'any següent segueixin estudiant. Al llarg del Campus es combinen activitats ludicoesportives i altres de pedagògiques dinamitzades per professorat de la UAB. Els joves realitzen activitats diverses al llarg del dia: gimcanes, activitats d'investigació, debats, casos a resoldre...

Internet segura

El mes de novembre passat va tenir lloc la presentació del projecte "Internet segura: de tu a tu" a la biblioteca del nostre institut. D'una banda es va organitzar una sessió informativa adreçada a mares i pares d'alumnes i, d'altra banda, una altra adreçada als alumnes

En totes dues presentacions, es van tractar i informar dels principals problemes a Internet amb els quals es poden trobar els alumnes en aquesta nova etapa de la seva vida.

Visita a l'Institut Ciències de la Terra Jaume Almera com a premi de l'Exporecerca Jove

Les alumnes Elsa Martín, Marta Ochando, Nerea Serrano i Maria Sicília van gaudir el passat mes de juliol d'una estada amb l'investigador Jordi Díaz Cusi a l'Institut de Ciències de la Terra Jaume Almera del Consell Superior d'Investigacions Científiques (ICTJA-CSIC) gràcies al premi que van guanyar a la passada edició de l'Exporecerca Jove.

L'ICTJA-CSIC és considerat com un dels centres de recerca en geo-ciència més rellevants d'Espanya. A més a més, aquest centre serveix com a font d'assessorament en casos d'emergències de riscos naturals i col·labora en projectes relacionats amb la indústria dels recursos naturals.

En una d'aquestes sessions hi van assistir també per aprofundir en el seu Treball de Recerca els alumnes de batxillerat Marcel Bene, Víctor Losada, Marc Perera i Juan Sánchez, tots ells acompanyats per la professora de Física i Química i una de les organitzadores de Gust i Passió per Investigar, Marisa Salgado.

Els alumnes de 1r d'ESO van d'excursió per conèixer-se millor

El passat divendres 20 d'octubre, els alumnes de 1r d'ESO, van fer una sortida dirigida des del departament d'Educació Física i des del de Ciències Socials que consistia en una excursió a Collbató.

Van començar a caminar a les 9 del matí fins arribar a un camí de muntanya que els conduiria fins una zona de pícnic situada a Collbató. Anaven ben carregats amb begudes i esmorzars, la majoria preparats per ells mateixos (i ajudats per pares), d'altres, havien comprat el menjar.

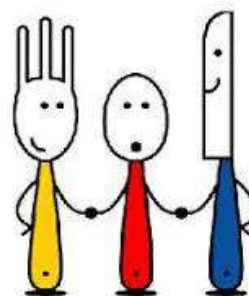

Van caminar aproximadament una hora i tres quarts, fins que van arribar a la zona prevista per esmorzar. Un cop allà, van distribuir-se en grups i van parlar la taula amb tot el menjar al damunt. Els professors van passar per totes i cadascuna de les taules valorant diversos aspectes, com la manera de parlar la taula (amb estovalles, gots, plats, etc.), l'esforç dels integrants de cada grup en preparar els esmorzars i, per descomptat, la qualitat de l'àpat.

Van escollir els grups que destacaven en les categories de:

- L'esmorzar més original a "El Cairat", que destacava per aportar un pastís decorat amb el nom de l'institut.
- L'esmorzar més dolç i salat, que combinava diversos plats tant dolços com salats.
- L'esmorzar més saludable, que portava un eriçó fet amb pera i raïm.
- L'esmorzar més col·laboratiu, perquè el brownie l'havien fet entre totes les integrants del grup, de principi a fi.
- L'esmorzar més ben treballat, per la presentació de piruletes fetes amb tires de pa i xocolata enroscades.

Van arribar a l'institut poc després de sonar el timbre, amb ganes de descansar a casa però sense gana!

Sortida amb bicicleta a Sant Joan Despí

Els alumnes de segon d'ESO van anar a una excursió d'Educació Física, que consistia a fer diverses activitats amb bicicleta. En arribar els van dividir en diferents grups amb els quals van poder fer activitats com: el mocador (adaptat per poder-lo fer amb bicicleta), dos circuits diferents, un per asfalt i l'altre per terreny muntanyós, que és el que va agradar més.

No tots els jocs van ser amb bicicleta, sinó que també van fer jocs a peu pla, com el tres en ratlla i el matar. També els van explicar les parts de la bicicleta, com canviar una roda o com posar la cadena si es treu. Per últim, els van ensenyar un vídeo de les precaucions que hem de tenir a l'anar amb bicicleta, com per exemple posar-se un casc, mirar abans de creuar pel pas de vianants...

Alumnat de l'institut El Cairat participa en la celebració del 80è aniversari de la biblioteca "L'Ateneu"

El dimarts dia 24 d'octubre, a la sala d'actes de la Biblioteca l'Ateneu de la nostra vila, l'alumnat de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat de l'Institut El Cairat –Sara García, Estel Sánchez, Roger Escánez i Gemma Serrano– acompanyats per l'actor Eloi Mestre, van participar en la celebració del 80è aniversari de la nostra biblioteca amb una lectura de fragments seleccionats per Joana Llordella, extrets del dietari escrit per la primera bibliotecària Mercè Rossell, des de l'any 1937 fins al 1939.

També cal destacar la intervenció del grup de LECXIT, un projecte de voluntariat de la pròpia biblioteca, que llegí un fragment del llibre "Ratpenats a la biblioteca", de Brian Lies.

L'acte, presentat per l'actriu Maria Coll, comptà entre d'altres personalitats, amb Eduard Rivas, alcalde d'Esparreguera, Marta Cano, gerent de biblioteques de la Diputació de Barcelona i Carla Canongia, directora de la Biblioteca Municipal l'Ateneu, els quals presidiren l'acte. A més, hi participaren els

alcaldes que d'una manera o altra van contribuir a la construcció de la nova biblioteca l'Ateneu: Xavier Sitjà, Francesca Fosalba i Joan-Paül Udina. També hi intervingué Mari-ona Masferrer, exbibliotecària durant el període 1972-2013, i actual regidora de Memòria Històrica, Política Lingüística i Arxiu.

Amenitzà la commemoració, l'actuació d'un trio de saxo, flauta i trombó de l'Escola Municipal de Música.

El Cairat condemna la violència de l'1-O

Tots aquells alumnes i professors que van voler, van abandonar les classes a les 12 del migdia per a tal de defensar els drets fonamentals i les llibertats democràtiques.

El dilluns 2 d'octubre, una gran representació de la comunitat educativa es va reunir a les portes de l'entrada del carrer Hortes, a les 12 del migdia, per condemnar les agressions per part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat el passat 1 d'octubre en la celebració del referèndum.

Lírica tradicional a les aules

Un curs més, l'alumnat de primer de batxillerat aprèn sobre la lírica medieval i renaixentista en les llengües catalana, occitana, castellana, francesa, sefardí.... L'Adolf Osta ens acosta a la música d'aquests segles i ens canta cançons de diferents temàtica: cançó trobadoresca, dansa, tensó, romanços...

D'aquesta manera, els nostres alumnes reforcen els continguts de les matèries de literatura de manera amena.

Visita a l'Arxiu municipal

Els alumnes de l'optativa Aprenem a Investigar van anar a visitar les noves instal·lacions de l'Arxiu municipal, ubicat a la Biblioteca municipal de L'Ateneu.

Els alumnes, acompanyats de la seva tutora la Carme Piqué, estan preparant un treball de recerca. Una de les bases fonamentals d'un treball és la cerca d'informació. L'arxiviera Rosa M. Codina els va explicar unes quantes dades sobre com trobar informació als arxius i els va mostrar alguns documents antics d'Esparreguera.

Estem segurs que en sortiran bons treballs!

Europe Code Week

Europe Code Week is a grassroots initiative which aims to bring coding and digital literacy to everybody in a fun and engaging way.

50 countries have done this project and more than 968.537 people have taken part.

This is the group of the students of El Cairat who attended to Code Week, where they grew on computer programming.

L'alumna Sara López, de *Gust i Passió per investigar*, convidada a explicar la seva experiència amb la recerca a l'Institut Joan Fuster

La Sara López, de 3r D, que pertany al grup impulsor de *Gust i Passió per Investigar* i també és membre del comitè organitzador de

MAGMA (Associació per Promoure la Recerca Jove, creadors de l'Exporecerca Jove), va anar a l'institut Joan Fuster de Barcelona a explicar la seva experiència com a 'Petita Investigadora', l'experiència d'anar a l'Exporecerca Jove i la seva experiència a Broadcom Masters, fira de ciència d'INTEL celebrada el passat mes de maig a Los Angeles, premi de Exporecerca gràcies al seu treball i al seu nivell d'anglès.

A més a més, va explicar tota l'activitat que fem des de *Gust i Passió per Investigar*: la nostra tasca, què fem, on participem i el grup impulsor, entre altres.

Sortida de 3r d'ESO a Santa Cecília

Els alumnes de tercer d'ESO, el divendres 27 d'octubre van fer una sortida a Montserrat. Un camí que sortia de Santa Cecília amb l'objectiu d'arribar a Sant Jeroni, fent un total de 13 quilòmetres aproximadament. I durant tota la travessia van gaudir d'unes vistes espectaculars.

Sortida al poblat ibèric de Ca n'Oliver

El passat mes d'octubre, els nois i noies de 2n d'ESO van visitar el poblat ibèric de Ca n'Oliver, a Cerdanyola del Vallès, un dels jaciments de l'època ibèrica més ben conservats i més ben documentats de Catalunya.

Allà es va fer una visita conjunta, in situ, de les restes arqueològiques i al museu del complex, on hi ha exposades les troballes del poblat.

En el museu, una guia va explicar als alumnes que els orígens del poblat cal situar-los fa uns 2500 anys, a sobre d'un turó que permetia el control d'una àmplia zona del Vallès (amb vistes fins a Montserrat i tot). Tot i les seves reduïdes dimensions, ja constava de muralles i torres defensives i d'un fossar que protegia una de les vessants de la ciutadella. Un únic accés, format per una porta monumental, permetia el control d'entrades i sortides, així com una defensa més eficaç.

D'això, els nostres avantpassats, en sabien un munt!

Un cop dins del recinte, Ca n'Oliver constava d'un sol carrer amb cases a banda i banda, enganxades unes a les altres (les primeres cases adossades de Catalunya?). I aquí va venir una de les parts que més ens va agradar de la visita: vam poder entrar en 3 reproduccions de cases íberes, construïdes a la manera íbera. Sabeu el típic estudi de 50 m²? Doncs així, eren les cases dels ibers. Petites, amb poques habitacions, però amb l'espai aprofitat al màxim: podien tenir un reduït magatzem, una cuina, un espai per dormir, un altre per treballar,... S'organitzaven bé aquests ibers!

En el museu ens van ensenyar les eines, utensilis i art que realitzaven els ibers. Mol·tíssimes coses ens connecten a ells, però fascinen per la gran precisió amb que les realitzaven sense tenir els mitjans tècnics d'avui en dia: ganivets, espases, vaixelles, joies, ... En molts aspectes sorprèn com ens hi asseblem.

La part final va ser la més divertida perquè vam fer un taller de construcció romana. Per un dia, vam fer de manobres i vam realitzar els totxos d'època íbera: els tovots. Consistien en una barreja preferentment de terra argilosa, palla per donar-hi consistència i aigua. Primer de tot vam haver d'agafar pic i pala i extreure terra d'un racó de la muntanya. Se-

guidament, la vam haver de garbellar per aprofitar només la terra fina, sense pedres, vam fer-ne un monticle (com si fos un volcà), vam introduir palla i després aigua. La barreja de tot plegat la vam fer amb paleta, però alguns, per anar més ràpids i àgils van fer la mescla amb les mans. Se les van deixar ben empastifades!

Un cop feta una bona massa es va col·locar en un motlle rectangular de fusta i vam fer-ne unes marques. S'han trobat tovots amb senyals que suposem que deuen ser les marques dels seus propietaris o dels qui van realitzar l'obra. Com una mena de grafiti de fa una pila d'anys enrere. Llavors només calia esperar uns quants dies per què s'assequés bé per dins i per fora, però evidentment no teníem tan de temps. Va ser superdivertit treballar en equip.

En el jaciment, vam coincidir amb uns arqueòlegs que estaven fent tasques d'excavació en unes sitges de l'indret, uns forats al terra que servien per guardar cereals i que un cop buides es reomplien amb materials que ja no es feien servir. Això vol dir que eren com una mena de contenidors d'escombraries, on s'han pogut trobar peces de ceràmica i molts dels objectes del museu, que ens donen un munt d'informació sobre la vida dels ibers d'aquell lloc.

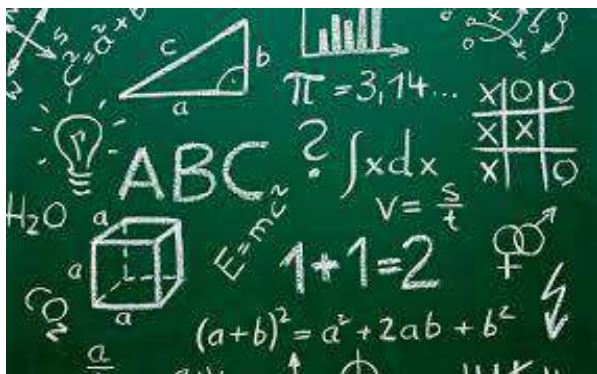
Malauradament al migdia vam haver de marxar, però va ser una experiència molt positiva i engrescadora.

Per cert, sabíeu que la Carme Piqué, professora de Socials de l'institut hi excava cada estiu i que en alguns dels plafons del museu surt en fotografies vestida d'íbera? Si algun dia hi aneu intenteu buscar-la.

Daniel Margarit, professor de Ciències Socials,
Carlota Pavón, alumna de 2nC

XXes Jornades de didàctica matemàtica d'ABEAM i El Cairat

El dia 3 de novembre es va celebrar a Barcelona les XXes Jornades de didàctica matemàtica d'ABEAM (Associació de Barcelona

per a l'estudi i l'aprenentatge de les matemàtiques).

Les alumnes Mireia Gotsens i Alexandra Nogueiras de segon de batxillerat i la professora Juana Díaz van assistir a les jornades. Les alumnes, però, hi van assistir de manera excepcional, perquè l'assistència a algunes ponències formarà part de la part teòrica del treball de recerca, ja que la trobada és per professionals de l'ensenyament.

El títol de la jornada era "Emocionar per aprendre i ensenyar Matemàtiques". Hi havia ponències i bones pràctiques de manera paral·lela, però la nostra opció era assistir als temes relacionats fonamentalment amb primària.

Vam poder compartir una estona amb el mestre de Mestres, Anton Aubanell, que ens va parlar de "Continguts, metodologia i emocions en educació matemàtica". I és que, segons la professora Juana Díaz, la barreja d'aquests tres ingredients són imprescindibles per al moment educatiu apassionat i canviant en el qual vivim. Hi va haver diferents tallers sobre jocs matemàtics, els uns presentats pel grup Set d'ABEAM, i un altre derivat del MMACA, Museu de Matemàtiques de Catalunya.

Un nou curs, el grup de *Gust i Passió* comença la seva activitat

El grup de *Gust i Passió* va realitzar una reunió el dia 24 d'octubre a les 11 hores a la biblioteca de l'institut.

Aquest acte va ser organitzat per tal de donar la benvinguda al nou curs i a futurs investigadors.

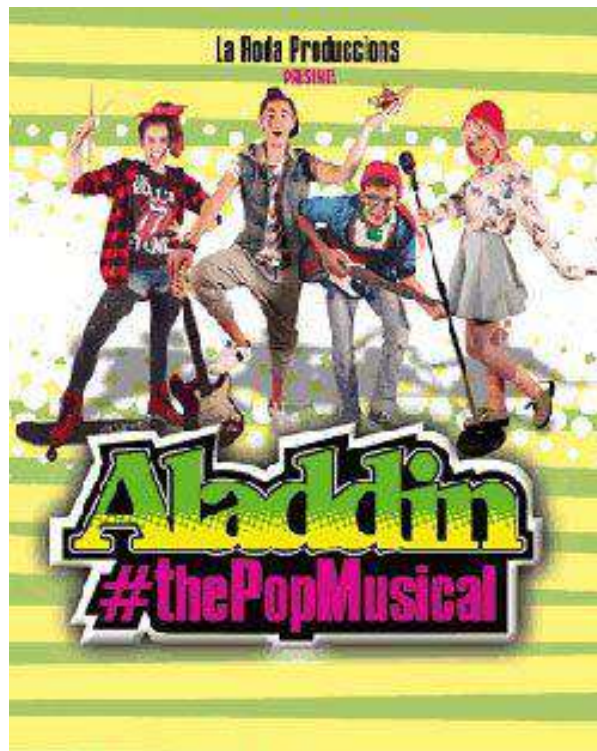

Es van presentar projectes que es realitzen cada any com l'Exporecerca i els Vespres científics i d'altres que s'inicien aquest any. També es va acomiadar a l'antic grup impulsor i es van presentar els nous alumnes que el formaran aquest any.

1r d'ESO al teatre

L'alumnat de 1r d'ESO va assistir el 10 de novembre passat a la representació teatral *Aladdin the Pop Musical* al teatre La Passió.

Amor i cobdícia a *Desig sota els oms*

L'alumnat de 4t d'ESO i 1r de batxillerat han assistit, en dies diferents, a la representació teatral de l'obra *Desig sota els oms*, d'Eugene O'Neil (dramaturg americà) al Teatre Nacional de Catalunya.

La història es desenvolupa en una granja situada a Nova Anglaterra el 1850. La temàtica principal és la força de l'amor respecte a l'ambició. Així l'Abbie, la protagonista femenina, es veu immersa en un matrimoni sense amor amb la intenció de quedar-se amb les terres del seu recent marit

per a ella sola. Però tota aquesta cobdícia i aviditat s'esfumen per deixar en primer pla el seu amor, encara que aquest fet pugui tenir conseqüències tràgiques.

La reflexió durant el progrés de l'obra és inevitable: la incapacitat per a compartir, fruit d'una condició humana molt real.

Sortida a la borsa de Barcelona

El passat dimarts 28 de novembre el grup 1r C de Batxillerat d'Economia i Economia de l'Empresa va visitar la Borsa de Barcelona situada al Passeig de Gràcia. La visita va ser molt instructiva i interessant per als alumnes, on van poder descobrir com és la Borsa i

contrastar la imatge que normalment es té a causa del que veiem a les pel·lícules, sèries, etc, amb la realitat, un mercat totalment informatitzat. També van poder veure la funció tan important que compleix la Borsa per a les empreses, ja que aquestes moltes vegades necessiten inversors per finançar-se i poder realitzar la seva activitat econòmica, i sobretot la importància que té per al creixement de l'economia general.

Cuina a la romana

Els alumnes de 2n d'ESO van tenir l'oportunitat de fer un salt en el temps i traslladar-se a l'època dels romans. Així van presentar un taller de cuina romana dins de la matèria de Ciències Socials. Van oferir i gaudir d'uns menús deliciosos. Per tant, van fer honor a l'emperador romà Tiberi. Felicitats a tots els participants!

L'alumnat de 2n de BAT descobreix el BSC

El dijous 30 de novembre l'alumnat de 2n de BAT científic-tecnològic va gaudir de la visita a Barcelona Supercomputing Center-Centro Nacional de Supercomputación (BSC-CNS). El centre nacional de supercomputació a Espanya està especialitzat en computació d'altres prestacions (HPC) i gestiona el MareNostrum, un dels supercomputadors més potents d'Europa. Allí treballen tres antics alumnes de l'institut: la Núria Sirvent, secretària de direcció; el Raül Sirvent, investigador informàtic i el Rogeli Grima, també investigador.

Van conèixer que la supercomputació és el tercer pilar de la ciència i moltes organitzacions utilitzen la computació d'altres prestacions (HPC) com a part essencial de la seva estratègia de negoci.

Els alumnes de 4t d'ESO, al Teatre de Lorca

Els alumnes de 4t d' ESO van assistir a la representació de *Bodas de Sangre*, de l'escriptor Federico García Lorca al teatre Sarrià de Barcelona. L'obra, escrita l'any 1931, és una tragèdia que té com a tema principal la mort, molt present a tota l'obra lorquiana. En finalitzar l'actuació els 4 actors van oferir un breu col·loqui als assistents sobre aspectes de la representació i sobre com es van iniciar en el món del teatre.

A El Cairat, cap nen sense joguina

Aquest any a l'Institut El Cairat s'ha fet una recollida de joguines per als nens i nenes que no tenen regals. Ha estat tot un èxit, ja que se'n van recollir moltes i ben variades: des de puzles, jocs de taula, etc. fins a nines o jocs simbòlics, com ara caixes enregistadores o petits mercats. Les joguines havien de ser noves o en molt bon estat.

La col·laboració s'ha fet amb l'Ajuntament d'Esparreguera que s'encarrega de la recollida de joguines.

Els alumnes de SIEI han estat els encarregats de la recollida, els quals han fet una bona tasca solidària. El seu lema és el següent: "Volem que ningú es quedi sense regals de Nadal. Volem que siguin feliços."

Moltes gràcies a tots!

20 fllt

Saca el mejor escritor que llevas dentro

Somos los escritores de la optativa "Saca al escritor que llevas dentro". Estas últimas semanas, para celebrar el bicentenario del nacimiento de José de Zorrilla, hemos realizado un concurso de la mejor adaptación del diálogo de D. Juan y Dña. Inés, del famoso "Don Juan Tenorio". ¡Hemos disfrutado muchísimo! La ganadora ha sido Aurora Parcerisas Ortega, de 1º B.

Setmana de la ciència

Durant la setmana de la ciència (del 10 al 19 de novembre) l'Institut del Cairat ha organitzat una sèrie d'activitats a l'hora de l'esbarjo per tal de fomentar la passió per la ciència entre els joves.

Una de les activitats que es va realitzar va ser la utilització de pulsòmetres a les classes d'educació física per mesurar la intensitat de l'exercici físic. També van fer una competició d'aualè i d'escacs durant l'hora del pati.

El dimarts es va organitzar un taller de laberints, papiroflèxia i torres de Hanoi. El dimecres es va estar observant el ph de diferents aliments. El dijous es va organitzar un torneig de robòtica. Per últim, el divendres vam poder observar les ones.

Des dels diferents departaments també s'han organitzat petites activitats per fer a les aules. Hem pogut trobar ciència en els llibres, ens hem informat del sosteniment del medi ambient amb la petjada carbònica, l'efecte hivernacle i del turisme sostenible...

cairat solidari--

Enguany, l'Institut El Cairat s'ha volgut tornar a afegir a la campanya de recollida de diners que organitza la Marató de TV3 participant al Fil Solidari. Els diners recollits permetran sensibilitzar i donar un important impuls econòmic a la recerca de les malalties infeccioses en la 26a edició de La Marató.

Uns dies abans, totes les classes del centre també han pogut assistir a una xerrada sobre aquestes malalties per part d'un professional de la salut.

**En aquesta edició del fil solidari
hem recollit 461 €.
Gràcies a tots i a totes!**

--fil solidari

Diu molt de tu.

parlant amb...--

... Montserrat Mach Castells

La Montserrat Mach Castells, secretària del nostre centre, es jubila. Després de tota una vida dedicada a l'educació, i al nostre centre, ens dedica unes paraules per tal de conèixer-la millor a ella.

Quins estudis tens?

Batxillerat.

Abans de treballar aquí, vas treballar a altres llocs?

Sí, a una pastisseria.

En quin any vas començar a treballar a l'Institut el Cairat?

Vaig començar al 1976, porto treballant d'aquest ofici 41 anys. He anat venint i tornant a El Cairat, i també he passat per altres escoles com el Nicolau Copèrnic de Terrassa, l'Arraona de Sabadell, el Miramar de Viladecans, el Martí Dot de Sant Feliu de Llobregat, el Lluís de Recasens de Molins, el Palau de Sant Andreu de la Barca, el Daniel Blanxart d'Olesa, el Centre de recursos de d'Igualada...

Hi ha alguna cosa de la teva feina que no t'agradi?

No, m'agrada tot de la meva feina, tot i que abans m'agradava més. També depèn dels alumnes i l'equip directiu, però tot molt bé. Si hagués d'anar a una altra ciutat, no m'importaria, perquè m'agrada la meva feina.

Estàs satisfeta dels anys viscuts en el centre?

Sí, molt. Des del primer dia em va agradar molt aquesta feina i el centre.

Et penedeixes d'alguna decisió que has pres al llarg de tot aquest temps?

No.

Has fet amics de veritat entre companys del centre? En trobes a faltar algun que ha marxat?

Sí, molts. Trobo a faltar alguns companys que han marxat o que s'han jubilat, però amb tots tinc contacte. Sóc pacífica i no em barallo mai amb ningú.

Tens alguna anècdota divertida dels teus anys de secretària al Cairat?

Fa anys, quan a l'institut érem quatre professors, fèiem 'farres', que en dèiem nosaltres. Després d'acabar les classes, quan hi havia alguna reunió, portàvem alguna coseta i sopàvem a l'institut i, fins i tot, sortíem a les tardes.

--parlant amb...

Abans, en ser una escola municipal, depeníem d'un institut de l'Hospitalet per a examinar els alumnes. Un dia, un alumne va fer tan bé un examen que li volien posar un 11. Vam tenir un "merder"...

En tinc una de molt fastigosa. A mi em fan molt fàstic les serps, i un dia que estàvem als barracons i teníem la finestra oberta, una colla de nanos, pel camí que passava per sobre, em van tirar una serp i, quan la vaig veure, vaig sortir esverada. Vaig sortir corrents des de l'institut fins a la plaça de l'Església, sense tocar peus a terra.

Però tot coses bones.

Quins canvis de l'institut has viscut amb més entusiasme?

Jo tots els canvis els he viscut molt bé. Si ha de ser així, ha de ser així. Jo em dedico a fer la meva feina i m'adapto als canvis.

Si poguessis seguir treballant, seguiries en aquest ofici?

Sí, sense cap dubte.

Quins projectes de futur tens previstos per a aquesta nova etapa que acabes de començar?

En principi, estaré amb el meu marit a casa. Imerso no en faré, tot replet d'avis. Però viatges, anar a caminar, a visitar museus, entre altres, en faré més, perquè tindrè més temps.

Equip de redacció

... Anabel Fernández Ortíz

POETRY SLAM

Hem parlat amb l'Anabel, professora de castellà, sobre el Poetry Slam i sobre la seva experiència viscuda allà.

Què és?

Poetry Slam és un moviment internacional que consisteix a realitzar tornejos de poesia oral. Els participants (*slammers*) disposen de tres minuts per interpretar el seu poema. El jurat és elegit entre el públic assistent i li dona una puntuació valorant tant la qualitat lírica com la interpretació.

En total dura al voltant de 2 hores. A la meitat es fa un petit descans de 20 minuts.

On es fa?

Es realitza a diferents llocs d'Espanya i de Catalunya, en concret. A l'Hospitalet se celebra en un bar, L'Oncle Jack, i el més multitudinari és el que se celebra al CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona).

parlant amb...--

Quantes persones hi assisteixen?

Al voltant d'unes 400 persones de diferent índole. El cert és que impacta molt veure tantes persones congregades un dissabte a la tarda escoltant poesia.

Pots veure des de famílies amb nens fins a gent d'avançada edat o gent jove.

Quins requisits ha de complir la poesia?

Ha de ser pròpia, és més, es desqualifica a tothom que no recita poesies pròpies i/o si s'assembla molt a una poesia ja escrita, ja que es considera plagiat, i no poden durar més de tres minuts. També compta la interpretació, es qualifica tant la qualitat com la interpretació.

Els temes varien des del tema universal de l'amor i l'engany amorós fins a la crítica política.

També es pot fer en qualsevol idioma.

Requisits per ser "slammer"...

Només es poden presentar 10 persones i no cal ser major de edat.

Com es trien els jurats?

Depèn. Alguns cops es tiren unes pilotes i qui l'agafa és jurat amb els requisits que no pots estar enllaçat amb cap participant ni pots haver estat jurat abans.

Em sembla que hi ha uns 6 jurats de qualsevol edat i provinença.

Quin premi rep el guanyador?

El guanyador anirà a concursar a escala europea, fins i tot després pot anar a Londres, els Estats Units... I finalment publiquen un llibre amb les seves obres.

Quants anys fa que s'organitza això?

Uns 10 anys.

Algun cop hi has assistit? Explica la teva experiència:

Sí, a mi em va agradar molt ja que és un concurs de poesia on la gent es prepara

abans de sortir i és espectacular veure-ho en directe.

La poesia oral és un fenomen molt curiós i modern, és a dir, la història de la literatura neix amb la literatura oral; per tant, és com veure els antics joglars i és com un viatge al passat. Ha sigut un ressorgiment de la literatura oral a través de, per exemple, el rap o les "batalles de galls".

Alguna vegada has estat jurat?

Sí, un cop, i van ser molt curioses les diferents qualificacions.

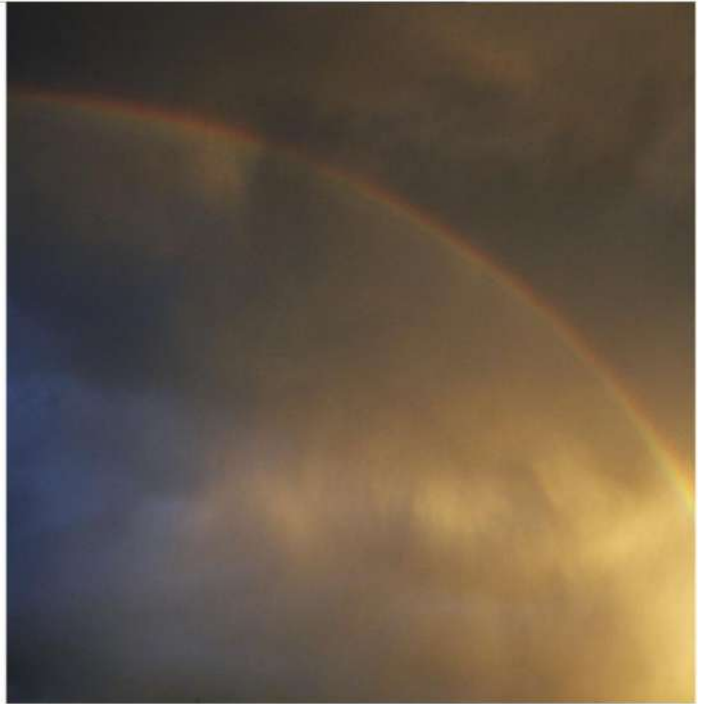
Paula Cortijo, Elsa Martín i Nerea Serrano

--fotoreportatge

Arc Iris

Rut Rius Pireto, 1r de batxillerat

in English--

English Corner

As usually, we have had a busy first term. Getting started after the summer holidays was hard but worth it and we have managed to do and learn lots of interesting things and to start new projects.

We started the school year congratulating the students who obtained the Cambridge First Certificate in English that took place in our school and welcoming the new group of students who will be the next to take the challenge.

UNIVERSITY of CAMBRIDGE
ESOL Examinations

Cambridge English
FCE
for Schools

We were very proud to present our volunteers for the Sharing to Learn project who have already started transmitting their love for English to primary school students.

We also had time to celebrate some famous and not-so-famous festivities from the Anglo-Saxon world: Halloween, a classic, Bonfire Night, not so known to our students and Thanksgiving, one of the major festivities in the US. We learnt about their origins and how people celebrate them today. We learnt that on Thanksgiving, people give thanks for all the good things in their lives and we made our little contribution.

--en Français

And we got ready for the Christmas season with beautiful cards that will be exchanged with students from 5 different countries as part of our star E-twinning project.

Sure you may have some thanks to give to someone special. We would like you to share these thanks with us via Twitter. Send your messages with "Thanks for...." to our Twitter address @INSELcairat.

Vous parlais français?

Pendant cette année, au lycée El Cairat, nos élèves de 1er, 2ème, 3ème et 4ème d'ESO étudient la langue française.

On est en train de découvrir le monde de la francophonie dans lequel on étudie la langue française mais aussi la culture francophone.

Jusqu'au moment on a commencé par le niveau le plus basique de la langue, mais petit à petit, on va développer nos compétences linguistiques. Nous avons appris à nous présenter, à présenter quelqu'un, à utiliser du vocabulaire de l'école. On a parlé aussi de la fête de Toussaint.

Notre but pour cette année c'est de réussir à nous exprimer soit à l'écrit qu'à l'oral.

日本語で--

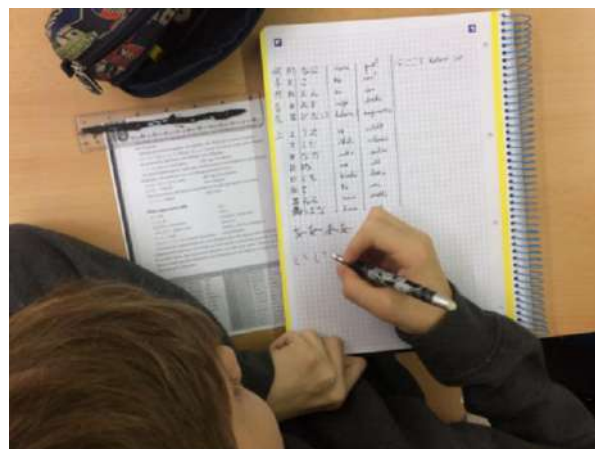
El japonès entra a les aules de l'institut

Els alumnes de l'intitut El Cairat s'exerciten en escriptura japonesa a les optatives de 2n i 3r d'ESO. Aprenen aspectes de la cultura nipona com cal·ligrafia, música, manga, mitologia i relaxació Zen.

A més, els hem fet un qüestionari i ens han dit que els agrada molt, que aprenien coses que fins ara eren desconegudes per a ells, com ara la cal·ligrafia, l'ortografia, frases importants i paraules.

En definitiva, una bona assignatura per aprendre coses noves d'altres cultures, i amb un molt bon ambient.

Totalment recomanable!

--fotoreportatge

Tardor

Marc Félez Navarro, 1r de batxillerat

Cairat pel món--

Contactant amb exalumnes del centre que són a l'estranger, coneixerem de més a prop el Pau Campaña i la Roser Pla.

... Pau Campaña Soler

Parlem amb l'exalumne de l'institut Pau Campaña, que actualment viu a Finlàndia.

En quin any vas acabar l'institut?
Vaig acabar el batxillerat tecnològic l'any 2014.

Quin és el record que tens del teu pas per l'institut? Si vols, explica'ns alguna anècdota que recordis.

Jo havia estudiat sempre a l'escola El Puig, i canviar de lloc per fer el batxillerat em va fer

estar els dies abans de començar una mica nerviós. Però un cop vaig començar ja vaig veure que la gent era molt agradable. Tinc bons records del batxillerat, però el millor és el de l'esquiada a Andorra.

Encara conserves amistats d'aquella època?

Sí. Amb alguns hem perdut el contacte, però amb els més propers continuo parlant i quedant.

Per quin motiu has volgut fer un Erasmus?

Volia viure l'experiència d'anar a viure sol. És una oportunitat per conèixer un país, una cultura i fer nous amics. Tots els amics que tenia que havien anat d'Erasmus m'havien dit que ho havia de fer sí o sí, que l'experiència era única, i de moment ho està sent. En el meu cas vaig triar Hèlsinkie, volia conèixer com era Finlàndia i la seva cultura.

Què t'ha aportat aquesta experiència en tots els aspectes?

Aprèn a viure sol. Trobes a faltar algunes coses d'estar a casa perquè sense els pares la roba ja no es renta sola, has de cuinar, fregar i netejar la casa, però per altra banda tens molta llibertat. Com a Barcelona, s'ha d'estudiar per aprovar, però tens molt temps lliure per poder visitar un país, fer activitats i conèixer gent nova.

Estàs satisfet d'haver anat a estudiar a l'estranger?

Sí, totalment. Trobo que quan vaig haver d'escollir on volia anar, vaig tenir molta llibertat. Podia triar el país, les assignatures que m'agradaria fer, la durada, entre altres coses, així que la universitat t'ho posa fàcil perquè puguis anar a l'estranger i viure l'experiència.

--Cairat pel món

En un futur proper repetiries l'experiència?

Sí, de moment l'experiència m'està agradant molt. Si decidís repetir, triaria un altre país, per conèixer diferents cultures.

Què t'ha agradat menys de l'Erasmus?

En general, tota l'experiència Erasmus m'ha agradat, però sí que és veritat que hi ha moments que trobes a faltar la família, els amics i la promesa.

Quins estudis estàs cursant exactament?

Quin futur professional t'agradaria tenir?

Estudio a la Universitat Politècnica de Barcelona (UPC) i estic a l'últim any del grau en Enginyeria Informàtica. Hi ha moltes sortides a la informàtica, però encara no tinc decidit què m'agradaria fer, només puc dir que alguna cosa relacionat amb l'enginyeria del software.

em quedo amb les amistats que vaig fer. És una època plena de canvis i descobriments, entres acabant la primària i surts entrant a la universitat o al món laboral. Aquesta etapa entremig va ser fonamental per a mi en molts aspectes, i concretament el recolzament dels companys va ser fonamental.

Encara conserves amistats d'aquella època?

I tant! Com he dit a la pregunta l'anterior, per a mi les amistats van ser molt importants en el meu pas per l'institut i encara les conservo i espero fer-ho per molt de temps.

Què és el que et va empènyer fer d'au-pair?

Vaig decidir fer-ho perquè m'agrada molt el tracte amb els nens i, a més, coneixia gent que ho havia fet i els va encantar l'experiència. Tothom amb qui parlava em deia que anar-se'n fora, ja sigui per estudiar o treballar, et fa créixer com a persona en molts aspectes (personals, culturals, hàbits...) i vaig decidir provar-ho.

Què t'està aportant aquesta experiència en tots els aspectes?

De moment, porto un mes aquí i estic genial! Tinc la sort d'haver trobat una família

Roser Pla Sanmartí

La Roser Pla, exalumna de l'institut, viu a Austràlia des de fa un mes i ens explica la seva experiència.

En quin any vas acabar l'institut?

Vaig acabar l'any 2010.

Quin és el record que tens del teu pas per l'institut? Si vols, explica'ns alguna anècdota que recordis.

Sempre que parlo amb els meus companys recordem com eren les classes, els professors, aquella assignatura que ens encantava o la que teníem en travessera... Però si m'haig de quedar amb un sol record,

Cairat pel món--

encantadora que m'ha acollit molt bé. Em sento afortunada, tinc la possibilitat de conèixer el país i a les persones des de dins, com una més.

Estàs satisfeta d'haver anat a viure a l'estranger?

Sí, estic al càrrec de tres nens dels qual apreng moltes coses dia a dia. Sóc mestra, vaig acabar els estudis el 2014 i aquest viatge m'està aportant moltes experiències que podré aplicar al món laboral.

En un futur proper repetiries l'experiència?

Sí, viure en un altre país i endinsar-te en les seves costums i cultura et fa créixer i aprens moltíssim.

Què és el que t'agrada menys de l'experiència d'au-pair?

De moment no hi ha cap aspecte que em desagradi, potser també perquè porto només poc més d'un mes aquí.

Quin futur professional t'agradaria tenir?

Vaig estudiar la carrera de magisteri d'educació primària, he estat treballant un parell d'anys i aquest curs he vingut cap a Austràlia a viure l'experiència.

T'ha costat adaptar-te a la forma de viure d'un altre país? Com t'afecta a la feina?

Pel fet de ser *au-pair* en una família, treballo constantment amb els nens i puc aprendre molt en relació a la meva feina ja que segueixo el seu desenvolupament i puc veure com enfoquen l'educació a les escoles d'aquí. No m'ha costat gaire, precisament gràcies al fet d'estar amb una família penso que ha ajudat molt; la seva benvinguda va ser molt acollidora i ja estic immersa en els hàbits que tenen.

Recomano molt l'experiència, al principi fa una mica de respecte perquè penses que estaràs lluny de casa, la família i amics, però un cop arribes i et fas aquest lloc "casa teva" val la pena. Jo fa un mes que sóc aquí i, com ja he dit, al principi costa una mica adaptar-te, sobretot pel canvi d'horari en el meu cas, però al cap d'un temps t'hi acostumes.

--ara ve Nadal

El claustre de professors,
el personal no docent
i l'associació de mares i pares
de l'Institut El Cairat
us desitgem
Bon Nadal i Feliç 2018.

al poble--

L'ESGLÉSIA DE SANTA EULÀLIA

L'església de Santa Eulàlia està situada a la població d'Esparreguera. Es va construir entre els segles XVI i XVIII. Els estils que presenta aquesta església són el gòtic, el renaixentista i el barroc.

Descripció

Aquesta església consta d'una nau de volta de creueria molt àmplia, concretament de 51 metres de llargada, 13 d'amplada i 23 d'altitud. L'absis, que l'encapçala a la part superior, és de planta heptagonal i té una volta de creueria. Els nervis de la nau estan arpenjats sobre unes pilastres d'estil clàssic. Les claus de volta també presenten una ornamentació d'estil classicitzant.

Troben uns increïbles contraforts a la part exterior, just darrere de l'absis, entremig dels quals hi ha un total de sis capelles.

Hi ha unes capelles laterals entre els contraforts i les portes, aquestes són renaixentistes amb columnes dòriques. El campanar és de secció poligonal i d'estil barroc. Està constituït de pedra.

La part inferior del campanar és rectangular i la part superior, fins a les campanes, és vuitavada. Aquest campanar és el segon més alt que trobem a Catalunya, consta de 63,5 metres d'alçada.

L'església està construïda amb materials d'Igualada, també amb roca calcària de la Serra d'en Rubió, travertins de la Gorgonçana i materials de la muntanya de Montserrat.

--al poble

Història

El 1316 van construir una església a la vila ja que l'església que ja hi havia allà era molt llunyana. El 1612 l'església que van construir dedicada a Santa Eulàlia va ser substituïda per un nou edifici.

La construcció va ser aixecada gràcies a tot el desenvolupament tan econòmic com demogràfic. La primera pedra va ser posada el dia 13 de desembre de 1587. Aquestes obres de construcció van durar al voltant de 25 anys i van ser finançades en gran part, per la gent del poble. El 27 de maig de 1612 es va efectuar la benedicció del temple.

L'església de Santa Eulàlia va patir les catàstrofes de la Guerra de la Independència del 1808 al 1814, la primera Guerra Carlina (1833-1840) i la Guerra Civil Espanyola (1936-1939).

Durant la Guerra de la Independència, es va convertir en un refugi per als cavallers, i durant la Guerra Carlina també va ser destinada com a caserna, motius pels quals va quedar bastant malmesa. Al 1866 va començar un projecte de restauració a mans d'Elies Rogent, però les obres van ser pausades una mica abans de la Revolució de Setembre del 1868. El projecte es va reiniciar al 1874.

Al principi de la Guerra Civil, va ser incendiada, es cremà l'orgue, els altars, els retaules i el mobiliari; es van perdre les campanes i desaparegué l'arxiu parroquial. A causa de l'escalfor del foc van ser destruïdes parts de les voltes de creuer i de les claus de volta. L'església es va destinar a garatge, dipòsit de carros i productes agrícoles. A finals de la guerra, la nau i els laterals es van omplir de vehicles de la secció d'aviació. Finalment va ser reconstruïda pel rector Mn. Garriga i Armajach.

Mònica Martínez i Maria Sicília

Dones contra la violència

L'institut va participar en els actes de l'Ajuntament d'Esparreguera contra la violència de gènere. El grup de teatre "Els trenca-escenaris" van criticar les actituds masclistes i defensar la importància de les dones properes a tots nosaltres.

A més a més, la història "Sense sortida" de l'alumna Georgina Molero ens va fer reflexionar sobre la pèrdua de confiança de la seva protagonista per culpa del maltractament.

Els alumnes de l'institut, conscienciats amb la violència de gènere

Els alumnes de l'institut han participat al Concurs per a l'eradicació de la violència de gènere. En aquest número us presentem una selecció d'obres presentades relacionades amb el món visual i plàstic fetes per diversos alumnes del centre. Esperem que us agradin.

Sota el títol "Ciutats lliures per a les dones! Ciutats netes d'agressions sexuals!", aquesta 13a edició ha tingut com a objectiu fer visibles les estratègies de les dones, lesbianes i trans d'arreu del món, per fer front a les agressions sexuals quotidianes en els espais públics, al carrer, a l'escola, a l'institut, a la universitat, als parcs, al transport públic, a la platja, a les festes populars, a les porteries

de les nostres cases i les agressions sexuals a través de les xarxes socials i les aplicacions mòbils.

Aquí en teniu alguns treballs.

Nerea Ruíz, 3r ESO D

El doble crim

Tibades de cabell, espentes, puntades de peu i insults només són la meitat de coses que em va explicar ella. No em puc creure com ell es va lliurar de la presó amb tanta rapidesa i tampoc em puc explicar com pot estar vivint una vida normal després de tot el que va passar. Sí, és veritat, ja fa tres anys des del suïcidi de l'Oxana, però no puc entendre que per a ell és com si mai hagués passat res, tampoc puc ni podré expressar mai amb paraules l'odi i la frustració que tinc a dins.

Jo em vaig discutir moltes vegades amb l'Àlex, a soles, perquè volia que tractés l'Oxana com es mereixia realment. Però ell sempre m'amenaçava dient-me que pagaria car el que estava dient.

Ella, una noia exemplar, amb una vida normal i a punt de treure's la carrera de medicina; ell, una persona en la qual mai es podia

confiar i amb qui a mesura que passava el temps t'adonaves que era més violent amb tot el que el rodejava. Per què, Oxana? Per què et vas enamorar d'ell? Per què et vas encegar amb els seus falsos encants? Per què, el primer cop que et va pegar, no et vas treure la bena dels ulls? Per què vas fingir que eres feliç? Ja sé que ella mai em podrà contestar aquestes preguntes, però la resposta és: PERQUÈ TENIA POR.

Encara me'n recordo, d'aquell dia, ja fa gairebé tres anys, quan ella va venir plorant a casa meva a les tantes de la matinada suplicant-me que li obrís la porta. Em va explicar que el 'seu xicot' l'havia humiliat en públic al carrer davant dels seus amics i que ella es va escapar com va poder i va venir corrents cap a casa meva. Jo li vaig dir un milió de vegades que truqués a la policia o que els ho expliqués als seus pares, però ella sempre s'hi negava. Em deia que no era per a tant, que demà tornaria a casa seva amb ell, i que tot s'arreglaria.

Al cap d'unes setmanes, després d'haver quedat a la tarda amb l'Oxana per anar a prendre uns refrescos, vaig arribar a casa i em vaig trobar una nota dins de la bossa. Era de l'Oxana. S'acomiadava de mi. Posava que ella i 'el seu xicot' havien de marxar lluny. Jo al principi no ho vaig entendre però el dia següent em van trucar els seus pares dient-me que l'Oxana havia desaparegut. No m'ho podia creure! Vaig buscar-la per tot el poble, pels pobles del costat, pel bosc, vaig trucar a un munt d'amigues que tenim en comú... Però no la vaig trobar per enlloc.

Dos dies després de la desaparició em van dir que havien trobat el seu cos a la vora del mar que hi ha al poble. Estava morta. Vaig anar a veure-la al tanatori. Els seus pares estaven destrossats i deien que s'havia suïcidat i que no sabien per què ho havia fet.

Els no sabien tot el que aquell paio li havia fet a la seva filla. No tenien ni la menor idea de res.

Jo, ara, després d'aquests anys, encara segueixo pensant en la idea que ella no es va suïcidar sinó que la van matar tirant-la per un penya-segat. Tot això els ho vaig dir a la policia i, com ja em temia, no em van creure i es van riure a la meua cara quan em van preguntar que si jo tenia proves d'això que els estava dient i vaig dir que no. Per què no van seguir investigant el cas? Per què van anunciar que era un suïcidi sense tenir les proves concloents? M'he preguntat això tantes vegades... i només arribo a una conclusió: els policies estaven a favor del crim que va cometre el xicot de l'Oxana i van deixar el cas de banda.

Jo no puc fer res perquè l'Oxana torni, però ho podria haver fet quan encara estava viva. Podria haver insistit més que deixés aquell paio i s'oblidés d'ell, però mai la vaig arribar a convèncer. Ella mai deia 'l'Àlex i jo', sempre em deia 'el meu xicot i jo'. No sé per què li donava tanta importància a l'Àlex quan en realitat ell era un pocavergonya.

El Xavi m'està a punt de venir a buscar. Ell és un amic meu que he conegut fa relativament poc temps, però crec que podem ser alguna cosa més que amics. Avui hem quedat per anar a la discoteca del poble.

Quan ja estàvem sortint de la discoteca per marxar cap a casa, he vist una cara que m'ha resultat molt familiar. Era l'Àlex. No m'ho podia creure. El que més em va sorprendre va ser quan ell i el Xavi es van saludar i l'Àlex li va dir que havia fet molt bé la seva feina enganyant-me i portant-me aquí. Em vaig sorprendre moltíssim. No sabia si córrer, cridar o demanar auxili. Sempre m'havia fet la valenta davant de l'Àlex, però realment li tenia una

por tremenda. Abans que pogués decidir què fer, se'm va abalancar l'Àlex a sobre. Em vaig desmaiar i vaig caure a terra.

Estic veient coses borroses. M'està arrossegant algú. M'estan portant cap a la platja...

On sóc? Per què està tot tan fosc? Què ha passat? No puc obrir els ulls, ni parlar, ni escoltar, ni articular els meus músculs. Ara ho entenc tot: l'Àlex m'ha portat fins al mar i m'ha tirat com va fer amb l'Oxana. Jo, ara ja no puc fer res perquè es faci justícia. Estic MORTA.

L'Àlex tenia raó: he pagat car el que li vaig dir. Ara el meu únic consol és que es faci finalment justícia.

Anna Raya, 4t d'ESO E

Sense sortida

A trenc d'alba. El sol surt suaument sobre el mar. Una resplendor calenta. Asseguda a un banc de la carretera de les aigües, s'aprecia una Barcelona de color carn. A aquest indret vinc quan vull reflexionar, quan els pensaments del meu cap pesen tant que em debiliten o quan la meua vida pren un camí inesperat sense assabentar-me'n. Avui, estic aquí per l'últim cas.

Tot va començar aquell dia plujós de setembre. Primer dia d'universitat i la sensació de seny i responsabilitat vagava pel meu interior. Entre desenes de noves cares, vaig fixar-me en un jove amb uns ulls de color verd intens que inspiraven serenitat i unes ulleres de pasta negres que denotaven maduresa. Admirada per la seva presència, vaig pensar en dir-li quelcom, però la meua incessant timidesa m'ho va impedir.

Dies després, vam coincidir en l'única cafeteria d'aquell carrer estret que va a parar a la plaça del pi. Hi anava sovint perquè aquell ambient rústic i familiar ajudava a concentrar-me en la feina. Estava immersa en aquells apunts de psicologia quan de sobte va dringar la campana de la porta.

En alçar la vista, el vaig veure entrar. Vaig apartar la mirada i vaig tornar-me a centrar en els apunts, o almenys, a intentar-ho. Tot d'un plegat, vaig notar com es dirigia a mi i les meves galtes van començar adquirir una tonalitat rosada. Vaig fer veure que no l'havia vist, però de cop se'm va plantar al costat. Em va preguntar si anava a la mateixa universitat que ell, ja que recordava la meua cara. Bon inici de conversa, vaig pensar.

No recordo exactament les hores que vam estar parlant, però sí que el temps va passar volant. Ens enteníem molt bé i vam seguir quedant freqüentment, sempre per això, al nostre petit racó de la immensa Barcelona: aquella cantonada de la diminuta cafeteria del Petritxol.

Tot, però, s'ha d'acabar algun dia.

Una nit freda de desembre, em va portar a veure l'espectacle de fonts de Montjuïc. Recordo la meua cara de sorpresa en veure-ho per primer cop i el meu entusiasme en observar la bellesa d'aquells raigs d'aigua ballant al ritme de la música, abraçada a ell.

Aquell noi m'havia fet trobar-li un sentit a la vida, em feia veure la importància de valorar els petits moments, com ara tenir l'oportunitat de mirar les estrelles una nit de lluna nova. Però, sobretot, em sentia feliç al seu costat.

Els aplaudiments de la gent en finalitzar l'espectacle van convertir la serenitat que s'hi respirava en un ambient caòtic. Va ser llavors quan em va dir a cau d'orella que anéssim a

voltar pels carrers d'aquella zona. M'imaginava una vetllada romàntica i afortunadament s'anava complint de mica en mica.

De sobte, però, enmig d'aquell carreró fosc i humit, la seva personalitat va canviar de cop. Aquella mirada dolça i bondadosa s'havia convertit en una maliciosa, i aquell somriure tan tendre en un de ferotge. Va començar a acostar-se lentament cap a mi. Jo, espantada, feia passos enrere, però tot d'un plegat vaig notar la paret en contacte amb la meua esquena. No hi havia sortida. Aleshores, em va empenyar bruscament contra un mur lateral i vaig caure estabornida: vaig quedar-me inconscient.

En despertar-me, em vaig palpar la cara intentant trobar alguna cosa. No hi havia ferides però sí que em sentia marejada. Quan vaig aconseguir posar-me dempeus, vaig mirar la meua silueta reflectida a l'aparador d'aquella botiga desamparada. No em reconeixia. Tenia la cara xuclada i pàl·lida, la roba estava esparracada i tota jo, fatigada. Em sentia buida. Què se n'havia fet d'aquella alegre jove amb ganes d'enfrontar-se al futur? Simpàtica i bondadosa que desitjava el millor pels altres? Tímida, tot i amb ganes de conèixer gent nova? En dir aquesta última frase vaig començar a recordar-ho tot: l'imponent noi de la universitat, els dies d'estudi i converses a la cafeteria, la manera en la que em va arribar a agradar tant passar temps al seu costat, i, finalment, com havia acabat en aquest carreró. Encara no m'ho creia, però havia d'acceptar els fets.

Em vaig palpar les butxaques buscant el meu mòbil, amb la intenció de trucar al número d'emergències. Malauradament no s'engegava, així que vaig decidir anar al bar més proper per a poder trucar. En veure el meu aspecte i suplicant per una trucada, el propietari d'aquell bar mal cuidat no va fer

cali2copi--

preguntes i em va concedir el meu únic desig en aquell moment.

La successió dels fets següents eren d'esperar, ja que la policia va seguir el protocol d'aquests casos. Després de l'examen mèdic, que efectivament confirmava les meves sospites, vaig rebre molta ajuda psicològica. Realment em va ajudar el fet que el meu agressor tingués antecedents, ja que, a l'hora d'anar a judici, el jutge no s'ho va pensar dues vegades.

Els seus records encara cremen al meu interior. I saber que, quan miro el cel estrellat, està mirant les mateixes estrelles, m'esgarrija. Si més no, ja no me les miro de la mateixa manera.

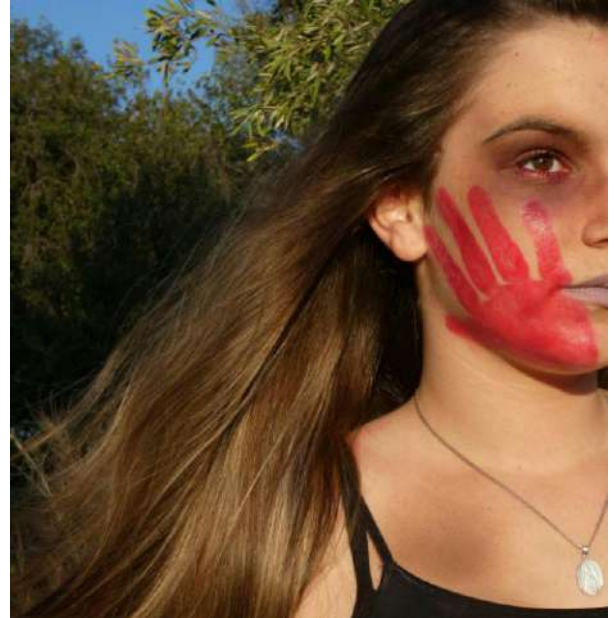
Georgina Molero, 1r de Batxillerat

Marc Quiroga, 4t d'ESO D

Sílvia Moriana, 4t d'ESO C

Paula Cortijo, 3r d'ESO D

Ull de vellut

Ull blau, nas trencat,
roba estripada,
sentiments aparcats,
necessites soledat.

Sents ràbia, sents por,
sents que no pots continuar,
però el teu cos no respon,
i et tornen a estomacar.

Un plor, un gemec, t'obren els ulls
però tu potser no, per ell sí,
agafes el teu nadó gairebé nu
surts corrents i te'l poses al pit.

No saps què fer ni on anar,
camines sense parar, sense rumb
no veus a qui tens al costat
tens l'ull de vellut.

Xènia Roy, 4t d'ESO C

Alumnes d'El Cairat col·laboren al Casal Intercultural

Un grup d'alumnes de 4t d'ESO i 1r i 2n de batxillerat col·laboren amb el Casal Intercultural de la vila, ajudant els nens de primària amb més necessitats de fer els deures, de llegir i d'organitzar-se. L'experiència és per a tots ells molt positiva i enriquidora, a la vegada que fan una acció voluntària d'un gran mèrit. Enhorabona a tots!

Té premi ajudar el medi ambient

Se celebra un acte d'atorgament de plaques per la formació de les Escoles Verdes durant dos anys per agrair la col·laboració amb el medi ambient. Hi van assistir tots els representants dels centres educatius (escoles i

instituts) verds. Entre ells, estava també en Dani Jiménez, un dels presentadors de la TV3; ell va ser qui va atorgar el primer premi d'Escola Verda. També va mostrar un experiment sobre la contaminació acústica i ens va convidar a participar-hi. La celebració va tenir lloc al museu Agbar de Cornellà el passat dissabte 25 de novembre.

Ara farem del nostre institut un centre més respectuós amb el medi natural mentre esperem il·lusionats el pròxim acte d'entrega de premis.

Hipòtesi Gaia

Hipòtesi Gaia

La Terra és un ser
viu creador del seu
propi hàbitat

Sabíeu que...

- La concentració atmosfèrica d'oxigen es manté en el 21 % des de fa milions d'anys, sent els éssers vius els que ho consumeixen i produeixen.
- La temperatura mitjana de la Terra s'ha mantingut constant, dins de certs límits, malgrat que la lluminositat del Sol ha augmentant un 30 % des de fa uns 4 000 milions d'anys.
- Les concentracions de gasos atmosfèrics es detecten per mecanismes sensors i es controlen per altres mecanismes, presents tots dos en la biosfera.

Totes aquestes dades no passaren desapercibudes per a l'investigador britànic James Lovelock, qui el 1969 va presentar al món la hipòtesi Gaia, que afirmava que el planeta és un ésser viu creador del seu propi hàbitat.

Quan Lovelock va publicar la hipòtesi de Gaia, va provocar una sacsejada en molts científics, sobretot en aquells amb una ment més lògica que odiaven un concepte que sonava tan místic. Els produïa perplexitat; s'atrevia a contradir teories tan provades com la de Darwin.

Però, Lovelock no es referia a cap deïtat mística. Va definir Gaia com una entitat complexa que implica la biosfera, atmosfera, oceans i terra, constituint íntegrament un sistema retroalimentat que busca un entorn físic i químic òptim per a la vida al planeta.

En altres paraules, considerava la terra com un sistema amb homeòstasi, és capaç de regular-se a si mateixa.

Des de l'optativa de 4t d'ESO de Biologia i Geologia van decidir organitzar un concurs en què els alumnes en petits grups havien de crear un eslògan publicitari per tal que la gent conegui aquesta hipòtesi tan desconeguda per a molts.

A continuació, els presentem els guanyadors:

1r: Laia Vivar, Anna Raya, Ainoa García
Empatats en 2n lloc: Adam Vallverdú, Oscar Cuevas, Denis Gavril

Samira Solà
Martina Solano
Adalgisa Rosario

Ets *Fashion Victim*?

Els alumnes de l'optativa de revista de 3r d'ESO hem realitzat una enquesta per confirmar les nostres hipòtesis: els alumnes de segon cicle som *Fashion Victim*; és a dir, si a l'hora de comprar roba ens guiem per les tendències i la moda o pel gust.

Per esbrinar-ho, vam passar l'enquesta següent a totes les tutories de 3r i 4t d'ESO :

- 1. Què fas quan surt una nova tendència (moda)?**
 - a) M'ho compro només perquè està de moda.
 - b) M'ho compro depèn si m'agrada o no.
 - c) No m'ho compro.
 - d) M'ho voldria comprar però no puc.
- 2. Vas a comprar roba...**
 - a) Cada cap de setmana.
 - b) Cada mes.
 - c) Quasi mai.
 - d) Quan necessito alguna cosa
- 3. Quan vas a comprar... (pots marcar dues opcions)**
 - a) Et fixes si la roba és de marca.
 - b) Et fixes en el preu.
 - c) Et fixes si t'agrada, independentment del preu.
 - d) No et fixes en res.

4. Quines marques acostumes a comprar més?

- a) Inditex (Bershka, Primark, Pull&Bear, Stradivarius, H&M, Hollister)
- b) Nike, Adidas, Vans, Puma
- c) Altres
- d) No compro roba de marca (marca blanca).

5. Qui paga la teva roba normalment ?

- a) Tu mateix/a
- b) Els teus pares
- c) Familiars
- d) Altres

6. Amb qui vas a comprar?

- a) Sol/a
- b) Amb els pares
- c) Amb els amics
- d) Altres (familiars, parella, etc.)

7. Amb qui compres millor?

- a) Sol/a
- b) Amb els pares
- c) Amb els amics
- d) Amb altres (familiars, parella, etc.)

8. Normalment com compres ?

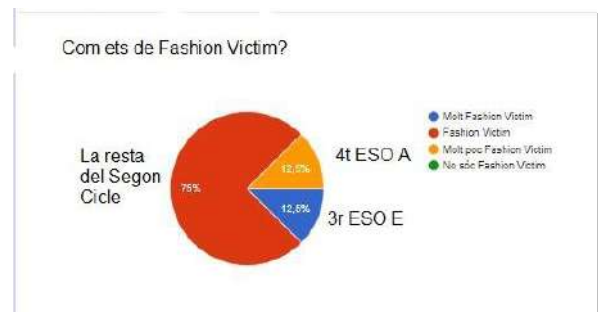
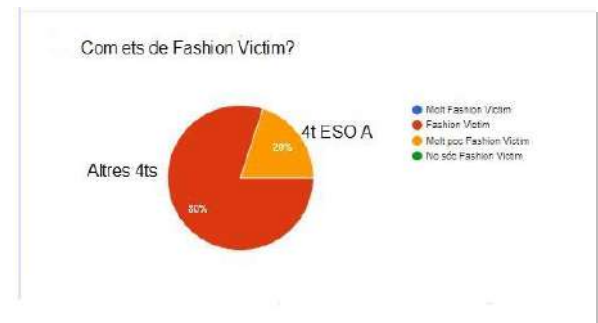
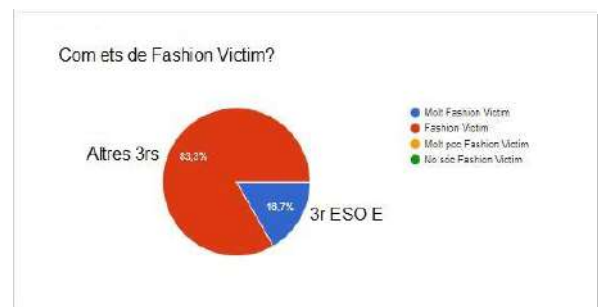
- a) Internet (online)
- b) Grans comerços (centres comercials)
- c) Pel poble (botigues petites)
- d) Altres

9. Quin tipus de roba compres normalment?

- a) Dessuadores, samarretes
- b) Texans, malles
- c) Vestits, faldilla //camises
- d) Xandall

10. Quina vamba et compraries abans?

- a) Foto 1 (vambes esportives Air Jordan 4 retro kaws)
- b) Foto 2 (vambes blanques Converse all stars)
- c) Cap de les dues
- d) Les dues

Paula Cortijo, Carolina Julián,
Nerea Serrano, Aroa Cáceres i Lucía Sánchez

asseguts a la butaca--

It

ANY: 2017
SAGA: IT (eso)
TÍTOL ORIGINAL: IT
PAÍS: Estats Units
DURACIÓ: 135 minuts
GÈNERE: Terror, drama i thriller
ESTUDIS: KatzSmith Productions, Lin Pictures
DISTRIBUÏDORA: Warner Bros Pictures
DIRECTOR: Andy Muschietti

Anys 80. A la Ciutat del Derry i Maine, diversos nens estan desapareixent, un per un, deixant rere seu un rastre dels seus cossos. En un lloc del poble Paramo, un grup de 7 nois es reuneixen amb una entitat sobrenatural disfressada de tètrics pallasos coneguts com Pennywise.

Alba Gragera, 4t d'ESO E

Forrest Gump

TÍTOL: Forrest Gump
DIRECCIÓ: Robert Zemeckis
GÈNERE: Drama, romàntic i comèdia.
PAÍS: Estats Units
GUIÓ: Eric Roth
PRODUCTORA: Paramount Pictures

--asseguts a la butaca

Forrest Gump és un noi de Greenbnbow Alabama EUA, que va néixer amb impediments físics en les cames i un coeficient per sota de la mitjana. La seva mare fa tot el que pot perquè ell porti una vida normal i aconseguix que l'acceptin en una escola regular. La pel·lícula narra la vida d'aquest personatge i com la seva innocència es reflecteix en cada etapa de la seva vida.

Forrest Gump és un nen que des de petit tenia problemes i els seus companys no el respectaven. Coneix una nena de la qual al cap del temps s'enamora bojament i ella d'ell (és una nena que pateix abusos del seu pare i quan té l'edat per marxar, se'n va per no tornar-lo a veure mai més).

Aquesta pel·lícula t'ensenya a valorar i sobretot a respectar.

Laura Urso, 4t d'ESO C

300

títol original: *Three Hundred*

ANY: 2006

DURADA: 117 min.

PAÍS: Estats Units

DIRECCIÓ: Zack Snyder

MÚSICA: Tyler Bates

FOTOGRAFÍA: Larry Fong

REPARTIMENT: Gerard Butler, Lena Headey, David Wenham, Dominic West, Vincent Regan, Tom Wisdom, Rodrigo Santoro, Andrew Tieman, Michael Fassbender, Andrew Pleavin, Tim Conolly, Tyler Max Neitzel, Mercedes Leggett, Peter Mensah, Eli Snyder

asseguts a la butaca--

El valent rei Espartà, Leònides, rep el missatge que el rei persa, Jerjes, s'ha proposat conquerir Esparta, amb més de mil soldats. Contra l'opinió popular de firmar una rendició, Leònides i 300 soldats surten cap a la guerra, "La guerra de les Termòpiles", on s'enfrontaran a nombrosos enemics, tan orientals como occidentals, per veure's les cares amb Jerjes.

300 és l'adaptació del còmic de Frank Miller. Una pel·lícula molt immersiva. Té certes discrepàncies de la història original de fa 2.000 anys, però ho fa molt bé. La pel·lícula destaca per un apartat artístic i visual sense igual, on aconsegueix treure't un "wow" interior en cada plànol. Té també uns efectes visuals bastant bons. Els personatges interpretats estan molt ficats en el paper, tret d'alguns sobreactuats. No té una gran banda sonora però tampoc és gaire rellevant perquè en la pel·lícula predomina el silenci i la tensió. En conjunt, una pel·lícula molt tensa que no podràs deixar de veure fins al final.

Òscar Osuna, 4t d'ESO D

No està escrit a les estrelles

PAÍS: Estats Units

ESTRENA: 2014

DURADA: 126 minuts

GÈNERE: drama

DIRECCIÓ: Josh Boone

INTÈRPRETS: Shailine Woodley, Ansel Elgort

FOTOGRAFIA: Ben Richardson

MÚSICA: Mike Mogis, Nat Walcott

CANÇÓ DESTACADA "All of the starts"

És una pel·lícula basada en un llibre de John Green sobre la vida d'uns adolescents amb càncer. Aquest drama el viuen la Hazel, que té càncer de pulmó, i l'Augustus, amb un càncer curat. Pensant en el poc temps que

--asseguts a la butaca

tenen, aprofiten per conèixer-se, enamorar-se i perseguir els seus somnis.

No està escrit a les estrelles està dirigida per Josh Boone, que prové d'una novel·la dramàtica amb molt bona crítica.

Encara que està classificada com a dramàtica, també té moments molt divertits i que gràcies a la bona actuació dels actors, vius al màxim tots els sentiments.

Personalment, recomano aquesta pel·lícula perquè la història passa en diferents llocs i la música va d'acord amb totes les expressions dels actors, i te'n fan sentir part, com per exemple al viatge a Amsterdam.

Alicia Díaz, 4t d'ESO E

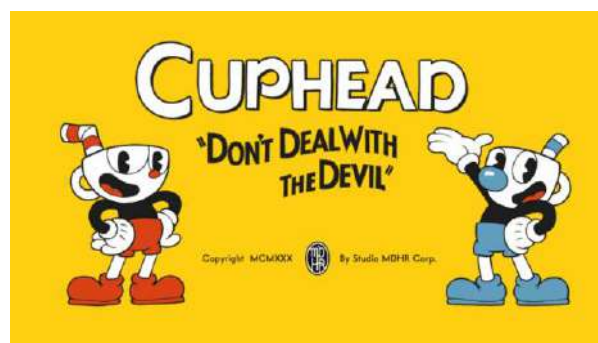

Des de la redacció, recomanem...

Cuphead i Mugman eren dos germans que vivien junts sota la supervisió del seu avi. Un dia van entrar al casino del Diable. Decideixen entrar i, com que ells estaven guanyant moltes partides, el diable els va dir que si guanyaven serien amos del casino en cas contrari s'apoderaria de les seves ànimes. Cuphead va acceptar el repte i va perdre. Els germans li van suplicar al diable no dur les seves ànimes i aquest els va proposar que si li porten els contractes dels seus deutors al diable, les conservaran.

Recomanem aquest joc perquè és un joc de plataformes i entretingut.

Pol Gras

l'estoneta--

SUDOKU

5	3			7			
8			1	9	5		
	9	8					6
8				6			3
4			8		3		1
7				2			6
	6					2	8
			4	1	9		5
				8			7

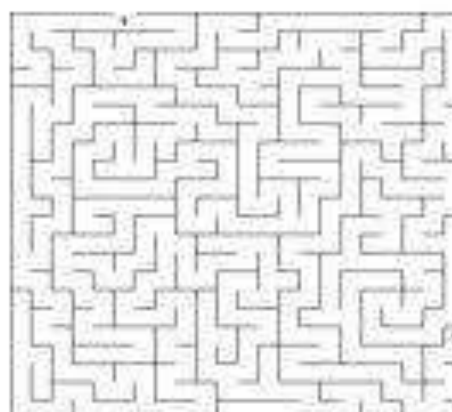
		6		5	4	9		
1				6			4	2
7				8	9			
	7				5		8	1
	5		3	4		6		
4		2						
	3	4				1		
9			8				5	
			4			3		7

			7	5				
	3			4	8		2	
1								6
	4							8
7	9						3	1
2							7	
5								7
	8		3	2			4	
				6	9			

8 DIFERENCIES

LABERINT

LES PIRÀMIDES SECRETES

Com s'hi juga: El nombre de cada cercle és la suma dels de sota

--l'estoneta

Completa la graella amb les paraules de la llista, que fan referència al món urbà.

- 4 LLETRES:
Parc
5 LLETRES:
Barri
Plaça
Ronda
6 LLETRES:
Carrer
Rambla
Xamfrà
7 LLETRES:
Autovia
Carreró
Passeig
8 LLETRES:
Polígon
Avinguda
Bulevard
9 LLETRES:
Autopista
Carretera
11 LLETRES:
Illa de cases

